

TANDLÆGESKRÆK

Hans: Nå, så kom jeg da til tandlæge. Jeg havde udskudt det rigtig længe, og jeg håbede, der var lang ventetid. Men så havde de lige et afbud, så jeg kunne komme til med det samme! Det var jeg ikke meget for.

Ida: Hvorfor går du og udskyder det? Det er da bedre bare at få det overstået.

Hans: Ja, det kan du sagtens sige. Nej, jeg må nok indrømme, at jeg lider lidt af tandlægeskræk. Det er jeg nu ikke alene om, de er vant til det.

Ida: Hvorfor har du tandlægeskræk?

Hans: Åh, det er nogle ting, jeg fik lavet for nogle år siden.

Ida: Hvad for nogle ting?

Hans: Ja, det værste var nok, da jeg skulle have opereret visdomstænderne ud. Han kunne ikke trække dem ud, fordi de sad halvt nede – der var ikke plads til, at de kunne komme rigtigt op. Så de skulle opereres ud. Én ad gangen. Ej for en omgang! Og engang knækkede jeg en tand, fordi jeg bed i noget hårdt. Der gik et stykke af tanden, så jeg måtte have en krone på. Det blev dyrt!

Ida: Ja, det kan hurtigt løbe op. Men jeg har nu ikke så store tandlægeregninger, for jeg får som regel bare en tandrensning. Jeg har selvfølgelig haft nogle huller. Men ikke ret mange.

Hans: Nej, der er det bare bedøvelsen, der gør ondt. Når de stikker.

Ida: Nå nej, jeg bliver aldrig bedøvet.

Hans: Bliver du ikke bedøvet? Hvorfor ikke?

Ida: Jeg vil hellere holde det ud, når de borer. Det tager jo ikke så lang tid. Så slipper man for at blive stukket – og for at være hævet og følelsesløs resten af dagen. Og det hele er overstået, når man går ud af døren.

Hans: Ja, heldigvis. Men det er en stor udgift for mig. Det er også mærkeligt, at det er gratis at gå til lægen og koster det hvide ud af øjnene at gå til tandlæge!

